

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Tactus, & his similia inter sponsos, numero 61.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

Mortalia pro ijsdem conjugatis , si in illis prævideatur pollutio , licet non intendatur . Ratio est , quia , in his numero præsenti dictis , nulla apparet causa excusans ; neque enim hæc sunt signa liciti amoris , perinde ac sunt ea , quæ numero precedente dicuntur . Quod si causa excusans adesset , dic , non esse culpam , sicuti de tactibus partium inhonestarum dictum est modo nu . 55. de marito , medico &c.

gg *Sanc. l. c. n. 41.*

Tactus, & his similia inter
frons.

61. Sponsis de futuro valde probabilitate sine peccato licent quædam amoris signa, qualia sunt oscula, tactus, affectusque pudici, ac locutiones amatoria; etiam propter delectationem in illis residentem, sed sine periculo pollutionis, vel consensu in illam, vel in copulam; at nullo modo impudici. Ratio est quia sponsi vindicantur ad illa pudica jus consecuti esse ex sponsalijs; quo carent ad impudica, quia hæc ordinantur proximè ad copulam, quæ non est licita, nisi sponsis de præsenti. hoc est, copulatis matrimonio, saltem rato. Vnam excusationem invenio in sponso eas actiones pudicas exercente cum pollutionis periculo præviso, sed non intento, & sine periculo consensu in illam; nam si in occasione esset, ut in urbanus haberetur, si ab illis abstineret, posset eas usurpare, quia jam adeat rationabilis excusatio.

*H Th. Sanc. ls. 9. mat. d. 46. à-nun.
46. Eaq. in pr. Dec. 9. c. 5. nu. 1. citans
Cajet. Med. Val. alios.*

62. Inter eos, qui fibi vel sponsalia promiserunt, vel in invalidē ea celebrarunt, vel sub conditione, si obtenta v. g. fuerit à Pontifice dispensatio impedimenti dirimentis, vel quid simile,

nec prædicta quidem pudica amoris signa sunt i licita. Ratio est manifesta, quia haec conceduntur sponsis; sed hi antequam impleatur conditio, non sunt sponsi, sed erunt, ergo &c.

i Th. Sanc. lib. 5. matr. d. 5. a num. 38. Fag. l. c. n. 6. cit. eundem Sanc. Sotum, & Gutt. aliosque plures, nullo contradicente, apud Dian. p. 4. tratt. 4. ref. 131.

An sponsis liceat delectatio in cogitationibus morosis, decernendum spondeo, lib. 10. c. 4. ubi etiam, an viduis &c.

Tactus & his similia inter solitos.

63. De ijs inferius agetur commodius separatis, c. 8. 9. 2.

CAP VT QVARTVM.

§. I.

De incestu.

1. N methodo a sic habes. Non est dubium, incestum esse speciem luxuriaz, explicandam in confessione, qua cum consanguineis, vel affinibus, contra castitatem, five per copulam, five etiam per oscula, tactusque impudicos &c. peccatur: nam propterea ita communiter definitur. Est peccatum luxuria, quod committitur cum persona conjuncta.

a In Meth. exp. Conf. lib. 2. c. 7. §. 7.

Sed quæstio, an incestus cum consanguineis differat ab incestu cum affinibus? & rursus, an incestus cum alterutris ex prædictis in uno gradu us-

que ad quartum (nam in alijs à quanto est simplex fornicatio) differat specie ab incestu in alio? v. g. peccata cum matre, cum filia, cum sorore, cum nepte, cum consobrina, five consanguineis, five affinibus, differuntne inter se specie, ita ut in confessione talis gradus sit ex necessitate declarandus? An vero si quis cum aliqua ex dictis peccavit, etiam si fuisset mater, satis se explicet, dicendo, incestum commisi? Quid de peccante cum conjunctis spiritualiter, id est, ex Baptismo, vel confirmatione, & de conjunctis legaliter, id est ex adoptione?

Tribus dictis hæc, quæ satis confusa propter opinionum varietatem, a-pud Authores sunt, breviter distincte que ex meo instituto, expedientur.

2. Dico primo, probabile esse, nec consanguinitatem b ab affinitate, nec unum gradum c ex his differre specie ab alijs: unde licet sine dubio gravius sit, contra unum gradum delinquere, v. g. contra primum cum matre, quam contra alium, v. g. cum consobrina; tamen quia non mutatur species, puto, non esse ea speciatim ex necessitate patefacienda. Ratio est, quia in omnibus his una specie deformitas est (licet modo levior, modo gravior) nempe contra reverentiam debitam conjunctis. Quod autem id oritur interdum ex ipsa natura, ut in primo consanguinitatis gradu, & per alios, etiam in secundo, interdum vero ex præcepto Ecclesiæ, ut in ceteris, & maximè in gradibus affinitatis, nihil specie diversum ex hoc necessario inferatur: nam præceptum superioris, cum aliquid præcipit, ponit materiam præceptam.

